

Titkok és titkosítások □

SZABAD ÖTLETEK JEGYZÉKE

A diplomások és tisztségviselők
esküjükben expressis verbis fogadják,
hogy a rájuk bízott vagy a tudomásukra jutott
titkokat megőrzik -
esküdni pedig nem csipcsup dolgokra szoktunk...

*

Nepomuki Szent János,
aki az utazók védőszentje lett,
azért lett vértanú,
azért ölte a féltékeny király a folyóba,
mert neki sem árulta el, mit gyónt a királynő,
nem törte meg a gyónás szentségét...
(Ezért is látjuk a szobrán úgy ábrázolva,
hogy mutatóujja a szája elé van téve...)

*

Milyen kulcsfontosságú egy családban, egy barátságban,

hogy a ránk bízott vagy a tudomásunkra jutott titkot
mindaddig megőrizzük,
amíg a "titokgazda" fel nem old kötelezettségünk alól...

Egy titok kifecsegesén állhat vagy bukhat
a családi béke vagy magának a barátságnak a léte...

*

A dolgok, az információk, az értesülések
nem önmagukban titkosak vagy sem,
hanem mi magunk minősítjük őket azzá -
akár a szokásjog, a kultúrkörünk,
akár az egyéni okok-indokok alapján.
Teljesen indokolatlanul is kérhetjük,
hogy a barátunk, barát-jelöltünk
tartson valami lényegtelen titokban,
ezzel akár tesztelhetjük az ő megbízhatóságát...

*

Nem minden lehet titok,
hisz vannak dolgok,
amiket elvileg nem lehet,
vagy gyakorlatilag nem érdemes
eltitkolni, titkosítani:
a teherbe esést például csak eg ideig?
(Ritka kivételben egészen a szülésig,

ha netán a magzatelhajtás sikertelensége után

a csecsemőgyilkosság a célunk...)

*

Titok lehet

egy ajándék terve és formája,

egy szégyellt betegség vagy testi hiba,

egy rokon büntetett előélete,

egy recept,

egy találmány,

egy üzletkötés részletei,

egy hálósoba jelenetei,

egy hitel felvétele, az adósság nagysága,

egy összeesküvés,

egy találka

stb. stb. stb.

*

Ha titkokat említünk,

először többnyire negatív képzetek társulnak hozzá,

mint amikor a gyerek elkövet valami csínyt,

és igyekszik titokban tartani,

bízik a szemtanuk cinkos hallgatásában,

s abban, hogy a disznóság nem derül ki,

vagy nem tudják kideríteni a tetteit,

s ő nem fog őszinte beismerő vallomást tenni...

*

Az elkövetett bűnt titokban tartani

nyomasztó érzés,

ha el is kerüljük az emberi igazságszolgáltatást,

mely lehet egy ideig kellemetlen, de mégis lezáró aktus,

helyette az isteniben lehet részünk,

s az "istenti" ebben az esetben semmi jót nem jelent:

lelkiismeretünk kínpadán szenvedünk ki tudja meddig...

*

Amíg volt mindenkinek papja,

addig hozzá mehetett a kisebb-nagyobb erkölcsi bűnnel:

gyónással illetve bűnvallással könnyíteni a lelken,

s ha tényleg őszinte megbánást tanúsított,

akkor feloldozást nyerhetett

- megfogadva a bűn meg nem ismétlését,

s végrehajtva a penitenciát, a vezeklést...

S mindez maga is titokban maradhatott,

noha korábban ismerték a nyilvános gyónást, bűnvallást,

és a nyilvános vezeklést is -

amilyen például az eklézsia megkövetése volt...

*

Milyen élet az,

amikor folyamatosan attól rettegünk,

hogyan mikor fog kiderülni-kipattani szégyellt titkunk?

S mennyire zsarolható lesz egy ember, egy politikai vezető,

akinek vaj van a füle mögött,

s hány újabb bűnre lehet "kényszeríteni" -

például besúgásra, barátai elárulására...!!!

*

A kemény és a puha diktatúrákban is

mily nagy szerepet játszanak a titkosszolgálatok,

a titkos - politikai - rendőrség,

amelyik nemcsak mézesmadzaggal,

de inkább a zsarolás korbácsával visz rá embereket,

hogyan megszerezzék és elárulják családjuk, barátaik, elvtársaik

félte őrzött titkait -

a legtöbbet végső soron maguknak ártva...